

پښتانه مبهړ نوح: نارامی و تورهی خودا

په پیدابوون ۶

له ووردبوونه ومان له نووسراوه پیروزه کاند، بینیمان که له سهرتادا، کاتی خودا جیهانی دروست کرد، هموو شتیك باش بوو. به لام، کاتی باپیره گه ورمان ئادم قسهی خودای شکاند، خراپه کاری له پښتانهی ئه ووه هاته ناو جیهان و بو هموو مروځ بلاو بووه. به راستی، په ندی پښتانهی راستی ووت که: (درد و به لا بو هموو که س بلاوده بیته وه). له وانه ی رابردووماند، دهریاره ی هر دوو خیزان یا خود به ره که له ئادم بووه و فیروبوون، نه وهی قابیل و نه وهی شیت. نه وهی قابیل باوه رپیان به خودا نه بوو. به لام، له نیوان نه وهی شیت دا باوه ردار به ووشه ی خودا هبوو، و له ئه نجامدا، خودا له گوناگه کانیان خوش بوو. یه کیک له و نه وهی شیت ناوی ئه خنوخ بوو. سهره پای نه وهی که زوری نه وهی له کاتی ئه خنوخ ده ژیان به دوا ی شهیتان که وتبون له ژیانی ناپاکی، به لام ئه خنوخ به پیروزی له گه ل خودا دهر پویشت.

ئیسنا دهریاره ی پیاوکی تر فیروده بین که له چهرخیکی به دهر وشت و چه وتدا له گه ل خودا پویشت. ئه م که سه ش پښتانه مبهړ نوحه، نه وهی گه ووهی ئه خنوخ. تا ئیسنا زانیمان که پیشتر خه لک زورتر ده ژیان له وهی ئیسنا. ده زانی کی زورترین ته منی هه بووه له هموو جیهان؟ نه وهش متوشالچ بوو، کوری ئه خنوخ. تا ته منی (۹۶۹) سالی ژیا. متوشالچ باوکی لامش بوو که ئه ویش باوکی نوح بوو. ئه م لامشه، که باوکی نوحه، جیاوازه له و لامشه ی نه وهی قابیل، که له وانه ی رابردوودا باسما ن کرد. نوح ده یه م نه وه بوو له پاش ئادم. کاتی ته منی نوح بووه (۵۰۰) پینج سه د سال، بوو به باوکی سام و حام و یافه ت.

نه وهی ئه مرو پلانمان وایه بیخوینین سه باره ت به نوح زور گرنگه بومان، له بهر نه وهی پوژگاری نوح به م پوژگاره ی ئیسنا مان ده چوو. له کاتی نوح، جیهان پر بوو له گونا ه. نووسراوه پیروزه کان ده فهرموی: **خراپه کاری مروځ له سه ر زهوی زور بووه، ههروه ها هموو بیر و بوچوونه کانی دلپشی به درپژایی پوژ ته نها له لای خراپه یه. (په پیدابوون ۶: ۵)** دلی نه وه کانی ئادم پر بوو له بیر و بوچوونی خراپ، ته ماح، سووکایه تی، چاو له دوابوون، بوختان، له خو باییه تی، ناکوکی، شه پ، داوین پیسی، دزی، کوشتن و نه زانی (له سه ر بنه مانی مه ر قوس ۷: ۲۱، ۲۲). مروځ جیهانیان تیك ده دا که خودا بو یانی دروست کردبوو. زور خه لک ئانیان هه بوو به لام ئانی سه خته بوو. خودای ئه وان خوشی جه سته یان بوو و گونا هیان به رده وام له زیادبوون بوو!

با بزانی نووسراوی پیروزی چی ده فهرموی له ته ورات، له سپاره ی په پیدابوون، به شی شه شه م: **(په پیدابوون ۶) ئینجا په روه ردگار فهرموی: (پوچی من تاسه ر له ناو مروځدا له ملمانئ ناپیت، هه ر بو یه پوژانی ژیانی ئه و له شه ده بیته سه د و بیست سال.)** خودا وه ند بینی که خراپه کاری مروځ له سه ر زهوی زور بووه، ههروه ها هموو بیر و بوچوونه کانی دلپشی به درپژایی پوژ ته نها له لای خراپه یه. خودا وه ند خه فته تبار بوو که مروځی له سه ر زهوی دروست کردبوو، ههروه ها دلگرائیش بوو. **ئینجا خودا وه ند فهرموی: (مروځه کان ده سر مه وه، نه وهی له سه ر پووی زهوی دروستم کرد، مروځ و ئازه ل و بوونه وری خوشوک و بالنده ی ئاسمان، چونکه خه فته ده خوم له وهی که دروستم کردوون.)**

به و شیوه یه ده بینین چون خودا مه به سستی سرینه وهی نه وه کانی ئادم بوو له زهوی له بهر خراپه کاریان. به لام، ههروه ها ده بینین چون خودا، به به زهیی خو ی، نیازی و ابو نارام بگری بو (۱۲۰) سه د و بیست سالی تر له گه ل گونا هباران بو نه وهی کاتیان بداتی توبه بکه ن و نه فه وتین. هه رچونیک بیت، کاتی ئه و ماوه یه ته واو بوو، ئه و خودا دادوهری هموو ئه وانه ده کات که توبه یان نه کرد و پښتانه راستو دروستی ئه ویان رته کرده وه.

شتیک هه یه سه باره ت به کاره کته ری خودا که ده کری فیرو بین، له و سنوره (۱۲۰) سالییه. که ئه مه یه: خودا زور نارامگره، به لام نارامییه که ی سنوری هه یه! کوشش و قسه له گه ل مروځ ده کات تا کو توبه بکات، به لام تا هتا نا. له بهر نه وه له کاتی نوح، خودا فهرموی، **(پوچی من تاسه ر له ناو مروځدا له ملمانئ ناپیت، هه ر بو یه پوژانی ژیانی ئه و له شه ده بیته سه د و بیست سال.)** له بهر نه وه

ده بښن چوڼ خودا پلانی دانابوو نارام گر بیت له گهل گونا هباران بو ماوه یه ک و پاشان دادوه ربیان بکات نه گهر بیت و توبه نه کن. نالیره دا، ده کړی دوو کاراکته ری خودا له مه یا ببښن: نارام گرتنی و تورپه یی. خودا باشه و ده توانی زور نارامگر بیت، به لام هره وه پاستودروسته و ده توانی زور تورپه بیت!

هنديک پښان وایه خودا به داریکی گوره وه له سهر سهریان راوه ستاوه، وه ک بلتی که خودا زوو تورپه ده بی و له زهت له لیدان و نه زیتدانی خه لک بکات. به لام خودا ناوا نییه. هندیکی تر پښان وایه خودا هه رگیز تورپه نابی و گونا هی خه لک به جدی و هرنه گری. هه مو نه وه ی بښان نه وه یه که (خودا باشه! خودا باشه!). به لام خودا به و شیوه یه ش نییه.

نوسراوه پیروزه کان راستیمان پی ده لیت سه بارت به کاراکته ری خودا. خودا باش و پاستودروسته! ده توانی نارامگر بیت و تورپه ش بیت. چاکی و به زه یی خودایه که نارام له گهل گونا هباران ده گریت، به لام پاستودروستی و پیروزی نه وه یی نه وه یه که تورپه ده بیت له گهل گونا هه کانیاں. خودا پرگاری دهر و دادوه ره. پښتانه مېر نوح شتیاں دهر باری نارامی و تورپه یی خودا نوسراوه. با گوی بگرین له هندی له وشه کانیاں. نوسراوه پیروزه کان ده فهرموی: ^۸ به لام خو شه ویستان ته نه ا هم شته تان له یاد نه چیت، پرؤزیک لای خودا وهند وه ک هه زار ساله و هه زار سالیس وه ک پرؤزیکه. ^۹ خودا وهند سه بارت به به لینه که ی خاو نییه، وه ک هندیک به خاوی ده زانن، به لام له گهل مان پشوو دریزه، نایه ویت که س له ناو بچیت، به لکو هه مو بو توبه کردن یښ. ^{۱۰} به لام پرؤزی خودا وهند وه ک دز دیت، تیایدا به ده نگیکی بهرز ناسمان نامینیت، به سووتان توخمه کان له ناوده چن، زهوی و نه و کارانه یی تیای دایه نامینیت. (۲ په ترؤس ۳: ۸-۱۰) خودا وهند حوکم به سهر گه لی خو ی ده دات. که و تنه ناو ده ستی خودای زیندوو ترسناکه.... ناگادارین قسه که ره که رت مه که نه وه.... چونکه خودامان ناگریکی سووتینه ره. (عبرانیه کان ۱۰: ۳۰، ۳۱ و ۱۲: ۲۵، ۲۹)

له زه بووره کان ده خوینینه وه: خودا دادوه ریکی پاستودروسته، هه مو پرؤزیکیش تووره ده بیت. نه گهر کابرایه ک نه گهر پته وه. (زه بووره کان ۷: ۱۱، ۱۲)

هره وه له ننجیل نوسراوه: چونکه تووره یی خودا له ناسمانه وه ناسکرا ده کریت، دزی هه مو خوانه ناسی و نارپه وایی خه لک، نه وانه یی به نارپه وایی راستی داده پوښن.... به لام ده زانین حوکمی خودا راسته به سهر نه وانه یی هم شتانه ده کن. که واته نه یی نه و مرؤقه یی نه وانه حوکم ده ده یی که هم شتانه ده کن و خوشت هه مان شت ده که یی، وا ده زانیت له حوکمی خودا دهر باز ده بیت؟ یان گالته ت به ده و له مهندي نیانی و ئوقره گرتن و پشوو دریزه یه که ی دیت؟ نازانیت نیانی خودا به ره و توبه کردن ده بات؟ توش له بهر توندی و دلی توبه نه کردوت، له پرؤزی تووره یی و ناسکرا کردن حوکمی دادپه روه رانه یی خودا، تووره یی بو خوشت داده که یی، نه وه یی پاداشتی هه ر یه کیکی به گوپره یی کرداره کانی ده داته وه. (رؤما ۱: ۱۸، ۲: ۳-۶)

تورپه یی خودا وه ک تورپه یی مرؤقه نییه. مرؤقه ده توانی زور تورپه بیت، به لام تورپه یه که ی هیواش هیواش که م ده بیتته وه تا وای لی دیت ته نانه ت هوی تورپه بوونه که ی له بیر بچیتته وه. تورپه بوونی خودا ناوا نییه! به سه رچوونی کات و اناکات تورپه بوونی خودا که م بیتته وه. خودا دادوه ریکی پاستودروسته و هیچ شتیکی له بیر ناچیتته وه! تورپه بوونه که ی که م نابیتته وه به رامبه ر نه وانه یی توبه کردن رت ده که نه وه، به لکو زیاد ده کات! نه مه ش نه ویه که تازه خویندمانه وه له نوسراوه پیروزه کان: توش له بهر توندی و دلی توبه نه کردوت، له پرؤزی تووره یی و ناسکرا کردن حوکمی دادپه روه رانه یی خودا، تووره یی بو خوشت داده که یی، نه وه یی پاداشتی هه ر یه کیکی به گوپره یی کرداره کانی ده داته وه.

نه و خه لکه ی له کاتی نوح ده ژیان تورپه بوونی خودایان بو خویان (کو ده کرده وه)! به لام، یه ک پیاو له و کاته دا هه بوو که خودای پر به دل خوشت ده ویست، و باوه ری به وشه یی ده کرد. نه و پیاوه ش نوح بوو. بویه، نوسراوه پیروزه کان ده فهرموی: به لام نوح له بهر چاوی خودا وهند رهامهندي به ده ست هی نابوو. نوح پیاویکی سهر راست و بی گله یی نیو خه لکانی سهرده می خو ی بوو. نوح له گهل خودا هاتوچوی ده کرد. (په یدابوون ۶: ۸، ۹)

بؤچی خودا نیعمه تی خوی به نوح نیشاندای؟ ئایا نوح شایه نی ئو نیعمه ته بوو؟ نه خیر! نیعمه تیک ئه گهر به شایه ن وه ربگری نیعمه ت نییه. نیعمه ت مانای (کرداریکی بی به رامبر) باشه بؤچی خودا نیعمه تی خوی به نوح به خشی نهك ئه وانه ی تر؟ نووسراوه پیروزه کان چی ده لئین دهر باره ی ئوه؟ پیمان ده لئیت که نوح باوه ری به خودا هه بوو، له کاتیکدا ئه وانه ی تر باوه ریان نه بوو. نوح باوه ری به ووشه ی خودا هه بوو. ئو باوه ری به به لئینه که ی خودا هه بوو سه بارت به و بزگاری دهره ی که ده هاته جیهانه وه بؤ بزگارکردنی گونا هباران. ههروهک هه موو نه وه کانی ئادم، نوحیش گونا هه بوو، به لام خودا نوحی وهک که سیکی راستو دروست ژمارد له بهر ئوه ی باوه ری به خودا هه بوو و خوینی قوربانیک پیشکه ش کرد بؤ گونا هه که ی، ههروهک خودا رایسپاردوه. بویه، نووسراوه پیروزه کان ده فهرموئ: **نوح پیاویکی سهر پاست و بی گله یی نیو خه لکانی سهرده می خوی بوو. نوح له گه ل خودا هاتوچوی ده کرد.**

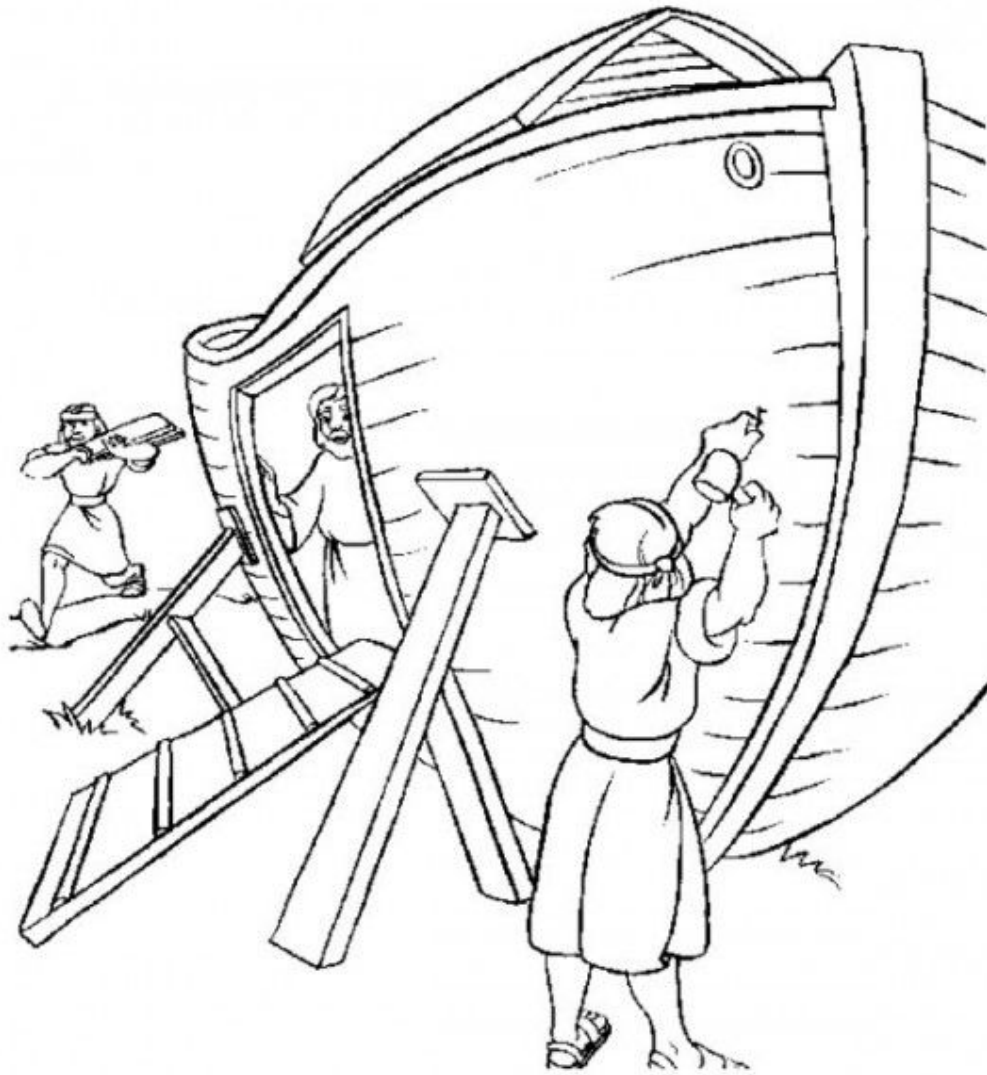
پوژیک خودا به نوحی فهرموو: **(په دابوون ۶)** ^{۱۳} ئینجا خودا به نوحی فهرموو: (من کو تایی به بوونی هه موو ئادمیزاد ده هیتم، چونکه به هوئی ئه وانه وه زهوی پر بووه له توندوتیژی. ئه وه تا له گه ل زهویدا له ناویان ده بهم. ^{۱۴} که شتییهک بؤ خوت له داری زهل دروست بکه، که شتییه که بکه لانه و به قیر دیوی ناوه وه و دهره وه ی سواخ بده. ^{۱۵} ئاوش دروستی ده که یته: سی سهد قول دریزی که شتییه که بیته و په نجا قول پانی بیته و سی قولیش به رزی بیته. ^{۱۶} په نجه ره به کیش بؤ که شتییه که ده که یته و تا ئه ندازه ی قولیک له سهره وه ته واوی ده که یته. دهرگای که شتییه که ش له ته نیشته وه داده نییته. که شتییه که ده که یته سی نهوم، خواره وه و ناوه پاست و سهره وه. ^{۱۷} ئه وه تا من ئاوی لافاو به سهر زهویدا ده هیتم، بؤ له ناو بردنی هه موو ژبانیک له ژیر ئاسماندا، ههروه ها هه موو زینده وه ریک که هه ناسه ی ژبانی تیدایه. هه رچییهک له سهر زهوییه له ناو ده چیته. ^{۱۸} به لام من په یمانی خوم له گه ل توه ده چه سپنم. توه ده چیته ناو که شتییه که وه، خوت و کوره کانت و ژنه که ت و بوو که کانیشته له گه لته. ^{۱۹} له هه موو بوونه وه ریکی زیندوو، نیر و می، جووتیک له گه ل خوت ده هیتمه ناو که شتییه که وه، بؤ هیشتنه وه یان به زیندوویی. ^{۲۱} توش بؤ خوت هه ر خوراکیک که ده بیته بخوریت بییه و له لای خوت کوی بکه وه تا کو بؤ خوت و بؤ ئه وان بیته خواره ده منی.)

به و شیویه خودا به نوحی فهرموو چون پلانی وایه ئاوی لافاو بینیته سهر زهوی بؤ ئه وه ی هه موو ئه وانه له ناو به ری که توبه کردن و باوه ر به راستی هیئانیان رته کرده وه. خودا به نوحی فهرموو که که شتییه کی گوره بنیات بکات بؤ ئه وه ی له لافاوه که بزگاری بیته. دریزی که شتییه که ده بوايه (۱۵۰) مه تر دریز بیته، هه ند و نیویکی یاریگیاییکی توپی پی. ئو که شتییه ده بووه په ناگه یك بؤ نوح و خیزانه که ی و زور له ئازهلان و هه رکه سیکی تر که باوه ر به ووشه ی خودا هه بی. خودا فهرمانی به نوح دا که کومه له ژوریک دروست بکات له ناو که شتییه که، به لام ته نها یه ک دهرگا له دهره وه ی که شتییه که. بویه، په یامی خودا بؤ خه لکی ئو کاته ی نوح ئه مه بوو: هه رکه سیك که ئاواتی وایی له دادوه ری لافاوه که هه ل بیته ده بیته له ته نها دهرگای که شتییه که بچیته ژوره وه. هه موو که سیك که له دهرگای که شتییه که ئاودیو بیته ئه وا بزگاری ده بیته، و ئه وانه ی له و دهرگایه ئاودیو نه بن ئه وا ده فه وتین!

ئیت نوح ده سته کرد به دروستکردنی که شتییه که، کرداریکی مه زن بوو. نوح و هه ر سی کوره که ی ده بوايه سه دان وسه دان داری گوره بپنه وه، و بیکه ن به ته خته، ریکی خه ن و بزمار ریزی که ن و به زفت له دیوی ژوره وه و دهره وه دایپوشن. ههروه ها خیزانی نوح و خیزانی کوره کانی له و ئیشه قورسه دا یارمه تیان ددها. بؤ ماوه ی (۱۰۰) سال، پوژ له دوا ی پوژ، نوح و خیزانه که ی ئیشیان له دروستکردنی که شتییه که ده کرد. به لام نوح کاری خوی به ته نها نه به سستیووه وه به دروستکردنی که شتییه که. ئو ههروه ها ئاموژگاری خه لکی ئه و کاته ی ده کرد. په ننگه شتیکی ئاوی ووتبی: (گوی بگرن! په روه رده گار پیمی فهرمووه ئاگادارتان بکه مه وه له توره یی خودا! توره یی خودا ده کولی له بهر گونا هباری ئیوه! خودا بپاری داوه لافاو یك هه لکا به سهر زهویدا بؤ ئه وه ی هه موو ئه وانه ی توبه رته ده که نه وه له ناو به ری. به لام مزگینی خوشتان بده می! خودا، به به زه یی خوی، فهرمانی پی داوم که شتییه ک دروست بکه م که بیته په ناگه یك بؤ هه ر که سیك که توبه بکات له گونا هه کانی و باوه ر به ووشه ی خودا به ینی!) به م جوړه نوح به ووشه ی زور خه لکی ئاگادار کرده وه، و داوای ئی کردن پشت له خراپه ی ئه وه گه ندله که یان بکه ن.

نهی تو چی ده لئی؟ نایا خه لکی چه رخی نوح باوه پریان به ووشه یی خدا هیئا که له پښتو ژبې د مبره که یه وه رایگه یاند؟ بؤ وانه یی داهاتوو، به رده وام ده بین له چیروکی پښتو ژبې د نوح و ده بین چؤن خدا هموو نه وانه یی پاراست که باوه پریان به ووشه یی همبو، و چؤن دادوهی نه وانه یی که باوه پریان پی نه بوو کرد، و ای کرد که له نای لافاوه گوره که بخنکین.

خدا به رده که تی خوی به سهرتدا ببارینئی کاتی بیر له وهی نه مړو خویندمانه وه له نووسراوه پیروزه کان ده که یی: **خوداوه ند سه باره ت به به لینه که یی خاو نییه، وه که هندیک به خاوی ده زانن، به لام له گه لمان پشوو دریزه، نایه ویت که س له ناوبچیت، به لکو هموو بؤ توبه کردن یین. به لام رؤزی خوداوه ند وه که دز دیت. (۲ په تروس ۳: ۹-۱۰)**

گرنگترین پرسپاره کان بۆ ئەم وانە یه:

۱. د هزانی کي ژورترین ته مەنی هه بووه له هه موو جیهان؟
۲. بۆچی خودا نیعمه تی خۆی به نوح نیشاندا؟
۳. ئایا نوح شایه نی ئەو نیعمه ته بوو؟
۴. نیعمه ت مانای (کردار یکی بی به رامبه ر)؟ بۆچی خودا نیعمه تی خۆی به نوح به خشی نه ک ئە وانه ی تر؟ نووسراوه پیرۆزه کان چی ده لئین ده رباره ی ئەوه؟
۵. ئە ی تو چی ده لئیی؟
۶. ئایا خه لکی چه رخی نوح باوه ربیان به ووشه ی خودا هینا که له رښگای پښتو ژبې د کله یه وه پراگه یاندا؟

پښتو ژبې د دروستۍ:

وه رزی خویندنه وه ی کتابی پیرۆز

(۲۰۱۶)

Old Testament, Sorani (Draft), International Bible Society, 2005, 2009, 2011; Psalms, Biblica, 2013

Kurdish New Testament, International Bible Society, 1998; Biblica, 2011

ئهم خویندنه وه له {The Way of Righteousness by Paul Bramson, 1998} به خه ش کراوه ته.

به ره م هینەر: کۆمه له ی رښگای راستو دروستی

rrd2011@yahoo.com

www.rrdk.org